

అచ్చులపాటివారి యిళ్లల్లో పునస్సంధాన కార్యాలు

శ్రీమతి శ్రీపాద శారదాదేవిగారు

వ్యాకరణాద్వీపాగ్రహారములో బ్రాహ్మణులకు ముఖ్యముగా అచ్చులపాటివారికి ఆ సంవత్సరము క్లిష్టసమయముగా పరిణమించినదనగానే మనమందఱము వారికి సానుభూతి చూపింపకుండ నుండజాలము. అచ్చుల పాటివారి ఆడపిల్లలు పెండ్లిండ్లయినతరువాత రజస్వలలై పునస్సంధాన కార్యాలు మిగిలిపోయినందున వారి పరిస్థితులు ఆగ్రామములో చాల విడ్డూరముగా లోకులు చెప్పకొనునంతటివఱకు వచ్చివేసినవి. కాబట్టి ఆకస్యలకు కార్యము లెంత త్వరగా నిశ్చయపరచిన నంత శ్రేయస్కరమనుమాట వారి తల్లిదండ్రులు గమనించి పొరుగుారి కాపురస్థులైన అక్షయ సిద్ధాంతి గారికి కబురంపినారు. కబురందినదో లేదో కాని ఆమరునాడే అక్షయసిద్ధాంతిగారు వ్యాకరణాగ్రహారములో బ్రహ్మక్షమైనారు. అందుచేత ఆయనకు నా గంతుక బ్రాహ్మణుడను పేరొకటి వాడుక పేరైపోయినది.

ఆయన ముహూర్తాలు పెట్టుటకు ఆలోచనచేయ నారంభించెను. ఆయన మాత్రమే గాక ఆగ్రామస్థులలోని మఱి కొందఱు సిద్ధాంతులు కూడా వారితో సంప్రదించిరి. వారికిని అక్షయ సిద్ధాంతికిని మధ్య కొన్ని సంజ్ఞలు నడిచినవి. సంజ్ఞాప్రకరణము పూర్తి

యైన వెంటనే పునస్సంధాన (సంధి) ప్రకరణమునకు బ్రవేశించిరి.

ఆసంవత్సరము కార్యము కావలసిన బాలికల పేర్లు పాఠకులు తెలిసికొన గుతూహలు రైయుందురని నేను వేరుగా వ్రాయనక్కరలేదు. కావున వయస్సును బట్టి వారి పేర్లు వరుసగా నిచ్చుచున్నాను మొదటి కన్యపేరు అత్తమ్మ, రెండవదాని పేరు ఇత్తమ్మ, మూడవ దాని పేరు ఉత్తమ్మ. వారి భర్తల నామములను కూడ చెప్పి అసలుకథ నడిపించుతాను. ఆగర్భాధానపు మువ్వరి పెండ్లికొడుకుల పేర్లు వరుసగా అచ్చయ్య, స్వరయ్య మాప్తురు వ్రాణం. ఆ కన్యకలకు వారొనర్చు పునస్సంధాన ముహూర్తాలు ఒక్కనాడే ఆరంభమైనవని చెప్పినచో మీకందఱకూ నాశ్చర్యముగా దోపవచ్చును. కాని యీ వ్యాసారంభములో నేను సూచించిన క్లిష్టసమయ మిదియేయని మీరు తెలిసికొనగలరు. అయితే పునస్సంధాన కార్యాలు మాత్రమొకటే లగ్నమందు జరుగును కాని వారి కథలు మీకు చెప్పవలెననగా ఒకటి తరువాత మరొకటి చెప్పవలసినదే కదా! కావున నేటి యీ వ్యాసారంభములో అత్తమ్మ గారి గర్భాధానపు ముచ్చట్లు ఆయూరి

అచ్చులపాటివారి యిళ్లలో పునస్సంధానకార్యాలు

అమ్మలక్కలు చెప్పుకొన్నవిధముగా మీకు బహిరంగపరచుట అసభ్యముగా నుండు నేమో యన్నశంక నాకు గలుగకపోలేదు కాని యీకథ చదువ తటస్థపడిన ప్రతి స్త్రీ వ్యక్తియు తమయొక్క గాని పరాయిగాని మగవాళ్లెవరును లేకుండా చదివి ఆనందించి ఆడుపిల్లల యాత్మగౌరవమునకు భంగము కాని విధముగా బ్రవర్తిల్లెదరను దృఢ విశ్వాసముతో స్త్రీ ప్రపంచమునకు దెలియ జేయుచున్నాను.

మొదటి రాత్రి

అత్తమ్మ గర్భాధానము నాటిపగలు దంపతులు పీటలమీద కూర్చుండి పురోహితులు నడిపించిన మంత్రతంత్రముల ననుసరించినందున నాటి శుభకార్యములోని పూర్వభాగమున క్రమముగా గడచిపోయినది. రాత్రిభోజనానంతరము శోభనాలగది చక్కగా అలంకరింపబడి గర్భాధానపు పెండ్లికుమార్తెను పెండ్లికొడుకును సుఖశయ్యాసనమున జేర్చునప్పటికి సుమారు పదునొకండు గంటలైనది. అప్పటికప్పుడే పేరంటాండ్రందఱు వచ్చివేసినారు. వారితో నిండి యాశోభనాలగది కిటకిటలాడిపోవుచు ఒకవినోదశోభ కలిగించుచు ముత్తైదువులకు కన్నులపండువుగ నుండెను.

అత్తమ్మకు సిగ్గు తలమునకలైనందున తలవంచుచు నేయుండెను. అచ్చయ్య గడుసు వాడుగను తమలపాకులకిల్లీలు మార్చుకొను నమయమునందు తమలపాకులబోలు

మరేవియో కొన్ని యాకులు తెచ్చి అత్తమ్మకి య్యగా పేరంటాండ్రబలవంతముపై నసత్యము నిత్యమనుకొని అత్తమ్మవానిని గ్రహించినది. అట్లాబలవంతముపెట్టిన అమ్మలక్కలు ఎవ్వరనుకొన్నారు? వెంకమ్మ (వెంక + అమ్మ), రామక్క (రామ + అక్క), ముమ్మడయ్య (ముమ్మడ + అయ్య) అనువారలే. వీరే నిత్యమంగళిపాడుచుండగా ఆమేడితమ్మయను సాలె పడుచుకూడ మంగళహారతి పట్టుకొని వారి రాగములో తనరాగము కలిపినది. అంతట ముత్తైదువు లందఱు తమతమ గృహములకు వెళ్లిరి.

రెండవ రాత్రి

రెండవనాడు రాత్రిగడుసు పెండ్లికొడుకు అచ్చయ్యచేసిన వేళాకోళాలకు అత్తమ్మ వైపువారు పట్టుబట్టి కొన్ని నిశేధాలు గనుపరచినారు. అనియేమనగా పెండ్లికొడుకు పెండ్లికుమార్తెను వేళాకోళము చేయునప్పుడు పూర్వపు నాటిరాత్రీరీతిగా సంస్కృతములో (తత్సమంగా) మాట్లాడకూడదనుట యొకటి, స్త్రీ వాచకము గౌరవమైనది గనుక అదియు కూడదనుట రెండవది; సంబోధనయనగా పేరుపెట్టి పిలుచుట తమయింటి సాంప్రదాయమునకును హిందువుల సాంప్రదాయమునకును విరుద్ధమాట చేనదియు కూడదనుట మూడవది; అవధారణగా (అదేధోరణిగా) మాట్లాడుట కాలెత్తైత్తివేసి నడిచినట్లుండును గావున అదియు గూడదనుట నాల్గవది. ఈ విషయ

గృహ లక్ష్మీ

ములో మీకును మాకును జరుగు వివాద ములలో సంధికుదురదని అత్తమ్మగారి వైపు ఆడవాండ్రందరు పట్టుపట్టి అచ్చయ్య ఆడుబంధువులకు ఖచితముగా చెప్పివైచి నారు. అంతట అచ్చయ్యవైపు ఆడ చుట్టాలు “అల్లా అస్పష్టముగా చెబితే మాకు తెలియదు. నిదర్శనపూర్వకంగా చెబితేనే మేము వింటాము లేకపోతే మా అబ్బాయిని తీసుకొని మేము వెళ్లిపోతా” మని అన్నారు. అదివిని అత్తమ్మ బంధువులు ఇచ్చిన యీక్రింది ఉదాహరణములతో కొంత కాలక్షేపము జరిగినది.

(1) “మొదటిరాత్రి మనమంతా ఇక్కడ ఉన్నవారమే కాబట్టి తత్సమంగా మాట్లాడ కూడదన్నది మీకును మాకును స్పష్టమే కదా ?

(2) “రెండవదంతగా గౌరవముగా (కష్టంగా) ఉండదు కాబట్టి మేము చెప్పట గాని మీరు వినుటగాని అంత మంచిదిగాదు. పెండ్లికొడుకు, అత్త ఇదిగో అంటే అత్త యిదిగో ఆనుమని నిర్బంధముచేస్తే అత్త గారు నిషేధించుట యేమి యాశ్చర్యము?

(3) “అత్తమ్మా! ఇదిగో నీకు ఢిల్లీనుండి కిల్లీలు తెప్పించాను అని అనడానికి అత్త మ్మిదిగో నీకు ఢిల్లీకిల్లీలని అనగూడదు.”

(అట్లంటే పెండ్లికొడుకు అత్తమ్మా! యిదిగో నీకు అని సాగింపవచ్చునా అని అడిగేడు) కూడనిదానికి నాల్గవ ఉదాహరణం విందండి. పెండ్లికొడుకు అత్తమ్మనుచూచి పురాణాల లోని ఆడవాళ్లవలె నాకు పుత్రసంతాన విమ్మని నీవ—అడుగకూడదని భార్యతో చెప్పకూడదంటే అచ్చయ్య నీవయడుగ కూడదని యనెదను లేండియని అత్తగారి వైపు నిషేధానికి తలదాల్చినాడు. కాబట్టి యిది మాకు నిష్టమే.”

ఇట్లేవియో వియ్యపురాండ్రకు నడిచిన సంజ్ఞ అరముగాక అప్పటికింకా నిలిచి యున్న బంధువులు ఆశాభంగముతో నుండి పోవలసి వచ్చినది. సంజ్ఞాప్రకరణమైన తరు వాత సంధిప్రకరణముుడుట సహజమేకదా!

మూడవనాటిరాత్రి వికల్పముగా ఒక వంతు నడచినది. అదెట్లైనను నందఱు గ్రహింపగలిగియే యుందురు.

మూడురాత్రులు నిద్రలైన తరువాత కొంత అన్యవిధముగా గూడ జరిగినదని చెప్పినచో బహుశముగా జరిగినదని మీ రందఱు గ్రహించియేయుందురు. కావున అత్తమ్మ పునస్సంధానకథా కథనము నేటికి ముగించివేయుచున్నాను.